

Ο εορτασμός του Αγίου Νεκταρίου στην Λαμία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με λαμπρότητα και την παρουσία πλήθους πιστών εορτάσθηκε στην πόλη της Λαμίας η μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, ο οποίος εχρημάτισε Ιεροκήρυξ και της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος και ως εκ τούτου συγκαταλέγεται στην πολυάριθμο χορεία των Φθιωτών Αγίων.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος **κ. Συμεών** αρχικά χοροστάτησε στον Μέγα Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό στον Ιερό Ναό του Γενικού Νοσοκομείου Λαμίας και στο κήρυγμά του, μεταξύ των άλλων, σημείωσε:

«Αξιωνόμαστε να εορτάσουμε τη μνήμη του Αγίου Νεκταρίου, αξιωνόμαστε όμως να εορτάσουμε και την επέτειο από τα εγκαίνια και από την επαναλειτουργία του Ιερού Ναού του Αγίου Νεκταρίου που κατά το ένα έτος λειτουργίας του έχει αποτελέσει πηγή συνοχής πνευματικής και αγαπητικής, που την έχει ανάγκη κάθε οργανισμός, πολλώ δε μάλλον, ένας πολυπρόσωπος οργανισμός όπως είναι το Γενικό Νοσοκομείο Λαμίας, αλλά κυρίως την έχουν ανάγκη οι άνθρωποι οι

πονεμένοι, οι άνθρωποι οι δυσκολεμένοι που αναζητούν παρηγοριά, που αναζητούν ελπίδα, αναζητούν στήριξη κι έχουν ανάγκη να ακουμπήσουν όχι μόνο τα προβλήματά τους, αλλά θα έλεγα και τις χαρές τους, γιατί εδώ πέρα εισέρχονται άνθρωποι όχι μόνο για να παρακαλέσουν αλλά και για να ευχαριστήσουν, να ευχαριστήσουν το νοσοκομείο, τους γιατρούς, το προσωπικό, τη διοίκηση για τις υπηρεσίες τις οποίες προσφέρουν, γιατί εδώ τελεσιουργείται καθημερινά ένα θαύμα προσφοράς και αγάπης παρά τα προβλήματα, τις αντιξοότητες, παρά τις ελλείψεις.

Οι κρίσεις είναι αυτές που αναδεικνύουν πρόσωπα, αναδεικνύουν ικανότητες και κυρίως αναδεικνύουν την αξία της μονάδος, την αξία του κάθε ενός, ο οποίος πιστός και αφοσιωμένος στο καθήκον στέκεται όρθιος και αγέρωχος στην αποστολή του χωρίς να αναζητεί προφάσεις για να αποφύγει τον σταυρό της ευθύνης και της επιτέλεσης του καθήκοντος. Άλλωστε ο Άγιος Νεκτάριος θα ήταν το κατεξοχήν πρόσωπο που θα μπορούσε να παραιτηθεί απ' όλα με τα όσα υπέφερε. Όμως ο Άγιος Νεκτάριος δεν πτοήθηκε, ούτε δικαιολόγησε την οποιαδήποτε εγκατάλειψη της αποστολής του. Ο Άγιος Νεκτάριος έρχεται στη ζωή μας, για να μας δώσει δύναμη και κουράγιο, το οποίο το έχουμε όλοι μα όλοι ανεξαιρέτως ανάγκη».

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στον Μέγα Αρχιερατικό Εσπερινό στον Ενοριακό Ναό του Αγίου Νεκταρίου στην Νεάπολη Λαμίας, όπου και ιερούργησε το πρωί της Κυριακής.

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. π. Ηρωδίων Ρίζος, ο οποίος αναφέρθηκε «στον αγώνα και την άσκηση της προσευχής του Αγίου Νεκταρίου. Προσευχόταν ο μικρός Αναστάσης στην Συληβρία της Θράκης με την γιαγιά του και την σταματούσε, για να μιλήσει εκείνος με τον Θεό, όταν μαζί ψέλλιζαν τον Ν' ψαλμό. «Διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σέ επιστρέψουσιν», έλεγε μόνος του.. Αυτό ήταν το άσμα της ζωής του, όπου βρέθηκε. Η διάδοση του Θείου Λόγου, αλλά και η συνομιλία με τον Θεό, σε όποια φάση της ζωής του, στις πολλές θλίψεις που υπέμεινε, όπου βρέθηκε. Έκανε πράξη την μυστική, αδιάλειπτη προσευχή, το «τι βοάς προς με;», όπως είχε πει ο Θεός στον Προφήτη Μωυσή. Η δυνατή προσευχή, εκ βαθέων, ήταν το ήθος της ζωής του, που του χάρισε υπομονή, πίστη, δύναμη ψυχής, φωτισμό για να μας αφήσει ως ιερά παρακαταθήκη λόγια ιερά και κείμενα ευλογημένα. Μας έμαθε τον τρόπο και το μυστικό της προσευχής, ο Άγιος Νεκτάριος, που καλούμαστε να μνηθούμε και μπορεί να γίνει το όχημα της ζωής μας, για να νιώθουμε την παρουσία του Θεού, να βρίσκουμε απαντήσεις στα θέματα της καθημερινής βιοτής μας».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία φέρνει μπροστά μας με τη σημερινή Κυριακή και με τη σημερινή εορτή τρία πολύ ιδιαίτερα παραδείγματα και υποδείγματα προσευχής, τρία παραδείγματα και υποδείγματα ικεσίας προς τον Θεό, τρεις διαφορετικές περιπτώσεις τριών διαφορετικών ανθρώπων σε διαφορετικό χρόνο και σε διαφορετική εποχή, που έρχονται όμως να μιλήσουν στη δική μας εποχή, έρχονται να μιλήσουν στο δικό μας χρόνο, έρχονται να μιλήσουν στη δική μας εσωτερική και όχι μόνο κατάσταση.

Τα πρώτα δύο πρόσωπα μας τα προσφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς με το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα. Μας παρουσιάζει έναν άρχοντα, ένα άρχοντα της Συναγωγής, ένα σπουδαίο πρόσωπο ευυπόληπτο στην κοινωνία της εποχής του Χριστού τον Ιάειρο. Ο Ιάειρος είχε μία μεγάλη δοκιμασία, είχε μία κόρη δώδεκα ετών η οποία έπασχε από ασθένεια δυσίατη, υπήρχε δυσκολία να θεραπευθεί και να ιαθεί, είχε τις δυνατότητες με τα δεδομένα της εποχής και τις οικονομικές και τις κοινωνικές και τις γνώσεις να αναζητήσει το καλύτερο το οποίο θα υπήρχε για τη θεραπεία της θυγατέρας του, όμως δεν μπορούσε να βρει λύση και κατέφυγε στον Χριστό.

Συγχρόνως μας παρουσιάζει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στην ίδια περικοπή, μας παρουσιάζει και ένα άλλο πρόσωπο, μία αιμορροούσα γυναίκα, η οποία ταλαιπωρείτο πάρα πολλά χρόνια από την ασθένεια της κι η οποία μάλιστα σύμφωνα με τις ιουδαϊκές αντιλήψεις, όπου θεωρούσαν τη ρύση του αίματος ως μορφή ακαθαρσίας εθεωρείτο και ακάθαρτη και εθεωρείτο περιθωριακή, συν το γεγονός ότι επρόκειτο για γυναίκα που επίσης εκείνη την εποχή αντιμετώπιζε εμφανή την κοινωνική διάκριση και την ανισότητα. Όμως και αυτή η γυναίκα θέλει να θέσει το πρόβλημα της ενώπιον του Θεού, ελπίζει μόνο στο Χριστό και η ελπίδα της είναι τόσο μεγάλη τόσο ισχυρή, τόσο δυνατή που προσπαθεί έστω μόνο να αγγίξει το κράσπεδο των ιματίων Αυτού, λίγο να αγγίξει το ρούχο του Χριστού, τόσο ανάγκη έχει να πλησιάσει το Χριστό, τόσο μεγάλη ανάγκη έχει να αγγίξει τον Χριστό, τόσο μεγάλη ανάγκη έχει την αγάπη του Χριστού και παρά το γεγονός ότι εισέρχεται στην Ιεριχώ της Παλαιστίνης ο Χριστός και υπάρχει πλήθος κόσμου δίπλα του, το οποίο σχεδόν κοντεύει να τον συνθλίψει, αυτή η γυναίκα τολμά να παρεισφρήσει μέσα στο πλήθος, τολμά να παρεισφρήσει και να αγγίξει τον Χριστό και να του ζητήσει βοήθεια. Όλος αυτός ο όχλος περνάει απαρατήρητος από τον Χριστό, είναι σαν να μην τον ακουμπάει κανένας. Μόλις όμως τον ακούμπησε η αληθινή αγάπη, μόλις όμως τον ακούμπησε ο άνθρωπος ο πραγματικά αναγκεμένος και δυσκολεμένος, μόλις τον ακούμπησε ο άνθρωπος ο αδύναμος, ο πτωχός που βρισκόταν στο περιθώριο αυτή η ευλογημένη γυναίκα ο Χριστός αναρωτήθηκε «Τίς μου ήψατο τῶν ἱματίων;», ο Χριστός αισθάνθηκε δύναμη εξελθούσα από αυτού γιατί η δέησή της, η ανάγκη της, η ικεσία της, η κραυγή της άγγιξε την καρδιά του Χριστού κι ο Χριστός της χάρισε τη θεραπεία όπως χάρισε τη θεραπεία και στην κόρη του Ιάειρου .

Και το τρίτο πρόσωπο, το οποίο φέρνει η Αγία μας Εκκλησία σήμερα μπροστά μας που αντιμετώπισε τεράστιες θλίψεις, τεράστιες δοκιμασίες, τεράστιους πειρασμούς και τα έθεσε όλα στον Θεό, εμπιστεύτηκε τα πάντα στον Θεό, την δικαίωση του, την αποκατάστασή του, το μέλλον του, τη ζωή του, τα πάντα τα εμπιστεύτηκε στο Θεό και αυτό το πρόσωπο είναι ο Άγιος Νεκτάριος τον οποίο εορτάζουμε σήμερα και εδώ και αλλαχού και σε ολόκληρη την Ορθοδοξία.

Φέρελπις, νέος ιεράρχης που έφθασε στον ύψιστο βαθμό της Αρχιερωσύνης πολύ γρήγορα με σπουδαίο έργο και απήχηση, και αυτό προκάλεσε τον φθόνο, αυτό προκάλεσε τον φόβο, αυτό προκάλεσε τη ζηλοφθονία και τη κακουργία, τη συκοφαντία και την πανουργία και εβίωσε έναν ανηλεή διωγμό, έναν ανελέητο διωγμό με αποτέλεσμα να εκδιωχθεί όχι μόνο από το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, αλλά να διώκεται παντού όπου και αν βρίσκεται, να συκοφαντείται και να υβρίζεται, να προσλαμβάνει μόνο προκατάληψη, μόνο άρνηση, μόνο φόβο, μόνο καχυποψία, εθεωρείτο σχεδόν μίasma στον τότε δήθεν θρησκευόμενο κόσμο.

Όλα αυτά τα παραδείγματα έρχονται μπροστά μας, για να μας δείξουν ότι όποια και αν είναι η κοινωνική, προσωπική, οικονομική, μορφωτική, οποιαδήποτε κατάσταση μας, όποιο κι αν είναι το πρόβλημά μας μη διστάσουμε να απευθυνθούμε στον Θεό, μη διστάσουμε να τολμήσουμε να αγγίξουμε το κράσπεδο των ιματίων του Θεού, μη διστάσουμε να στραφούμε και να υψώσουμε χέρια ικεσίας στον Θεό. Η ικεσία και η προσευχή δεν είναι αποδοχή παραίτησης ή ήττας, αλλά αντίθετα είναι κατάθεση και επένδυση ελπίδας. Η προσευχή και ικεσία δεν καταργεί την ανθρώπινη προσπάθεια, την ανθρώπινη συνέργεια, την ανθρώπινη γνώση, τον ανθρώπινο αγώνα αλλά η προσευχή και η ικεσία καταξιώνει αυτό τον αγώνα. Η προσευχή και η ικεσία αναπτρώνει αυτόν τον αγώνα, η προσευχή και η ικεσία δίνει δύναμη στην αδυναμία μας, δίνει έμπνευση εκεί που αισθανόμαστε ανομβρία να έχει πλήξει την ψυχή μας και την ύπαρξή μας. Να δεόμεθα και να προσευχόμεθα και να στρεφόμεθα στον Θεό όποια προβλήματα και αν έχουμε, οποίες αντιξοότητες κι αν αντιμετωπίζουμε και να ενθυμούμεθα ότι στον Θεό δεν είμαστε ποτέ αποκλεισμένοι».

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών εκ μέρους της Ενορίας ευχαρίστησε υικώς ο Προϊστάμενος Πρωτ. π. Γεώργιος Κάλλος, οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ, μεταξύ του πλήθους των πιστών, παραβρέθηκαν πολιτικοί, θεσμικοί και στρατιωτικοί φορείς του τόπου και εκπρόσωποι των σωμάτων ασφαλείας, άλλων φορέων, και συλλόγων.

ΓΙΑ ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ